

Miksi Kaivataan Johtajia

KYKENEMÄTTÖMÄNÄ ymmärtämään omaa olemustaan ja sitä vähemmän kaiken elollisen yhtenäisyyttä, tunki alkuaikainen ihminen itsensä ehdottomasti riippuvaiseksi ympärillään piilevistä sokeista ja salaisista voimista, jotka milloin tahansa voivat hänet musertaa tai onnellistuttaa. Tästä tilanteesta hänelle kehittyi alku uskonnollisten taikojen palvelemiseen ja olettamukseen, että hän on vain pieni tomuhiukkanen, joka on ehdottomasti jonkun ylemmän voiman ja mahdin määräysten alainen. Porvarillinen maailma vielä nykyaikana huutaa huutamasta päästyäänkin, että ihminen ei ole mitään, ylemmät voimat ovat kaikki kaikessa. Ja koska ihminen ei mitään ole, hyväksyvät ylemmät voimat — jehova taivaassa, kapitalistiluokka maanpäällä — ihmisen vain täydellisen alistautumisen kautta.

IHMINEN voi saavuttaa mainetta ja kunniaa maan päällä, mutta hän ei saa tulla itsetietoiseksi. Jos hän tahtoo sellaiseksi tulla, on hän anarkisti, vaarallinen järjestyneelle yhteiskunnalle ja siis sellaisena tuomittava ja tapettava, koska kerran kuolema vain on synnin palkka. Tämä ihmisen mitättömyys ja vain ylemmän johdon alaisena menestyminen on lujemmassa laajojen ihmisjoukkojen mielessä kuin monet otaksuvatkaan.

Orjuus ja alistuvaisuus on vuosituhansien vanhaa. Se on juurtunut massoihin ja tietämättömyys antaa sille yhä uutta voimaa. Vieläpä sellaisen työväestönkin keskuudessa, joka jo yleisesti käsittää luokkayhteiskunnan luonnetta, on tämä ylempien palvelominen siksi voimakasta, että se hylkii omia etujaan parantamaan pyrkiviä järjestöjäkin, ellei niissä ilmene suuria henkilöitä, ylimmäisiä vaikuttajia. Näin on laitamonen työläisen suhtautumisessa järjestöömme I. W. W. liittoon. Monet pyysivät siitä erillään tai jäivät sen jäsenyydestä pois siksi, että siinä ei ole tuota vuosituhansien vanhaa ominaisuutta, ylimmäistä voimaa ja johtoa. Ei ole jumalia, joita ihailtaisi, palveltaisi ja joiden määräyksiä joko riemulla tai vavisten toteltaisi. Ylimmäisen äänen kuunteleminen ja sen määräysten noudattaminen on niin totuttua, että ilman sitä ei voida viihtyä ja toimia yhteisten pyrkimysten edistämiseksi. On todettu, että jos lintu, joka on ollut häkissä pitemmän aikaa, siellä kasvanut ja elänyt, päästetään vapauteen, lentää se pian takaisin häkkiinsä. Ihminen ei

näytä olevan eläinkunnasta poikkeava tässäkään suhteessa. Sitä on kasvatettu häkissä ei yhtä tai kahta sukupolvea, mutta tuhansien sukupolvien ajan.

Meidän järjestöemme I. W. W. liitto, poikkeaa juuri tässäkin suhteessa kaikista muista järjestöistä, niin nykyisistä kuin jo historian lehdille kulkeutuneistakin. Alkuaikoinaan saattoi I. W. W. liitossakin sen nuoruudesta ja kokemattomuudesta johtuneena nousta joitakin yksilöitä muita ylemmäksi, huomattavammaksi. Näiden vaikutuksesta alkoi liitossa ilmetä poliittista uskovaisuutta — luottamusta maalliseen jumalaan, valtioon ja sen enkeleihin, valtiomiehiin. Järjestö oli kuitenkin syntynyt vaikutteista, jotka asettivat sille tarkoituksen, johon ei tämänlainen vuosituhansien vanha, mutta ehkä nykyaikaisempaan muotoon sovitettu ylempien palvelominen ja heidän erikoisuksiinsa luottaminen enään sopinut ja niin järjestöemme historia osoittaakin poliittisen uskovaisuuden hävitetyn järjestöstä. Mikäli sen jälkeen on joitakin yksilöitä järjestössämme saanut huomiota enemmän kuin varsinainen jäsenistö, ovat hekin pian joko lähteneet tai sulautuneet toisten tasolle.

Kuitenkin vieläkin kuulee joidenkin sellaisten, jotka ovat järjestön jättäneet siksi, että siinä ei ole jumalia eikä ylimmäisiä, sanovan että silloin kuin se tai se henkilö oli järjestön johdossa oli järjestö hyvä, mutta nyt se on huono. Varsinkin kommunisteiksi itseänsä nimittävät I. W.

W:n luopiot ovat tämän monesti ilmaiseet. Kun Haywood oli I. W. W:n johtaja, oli se järjestö silloin hyvä ja jos kommunistit, kuten Stalin, Bukharin, Foster tai muut ylemmät olisi päästetty I. W. W:tä johtamaan, olisimme mekin siinä pysyneet. Nyt se ei viehätä, kun siinä ei ole jumalia, eikä johtajia, joita me voisimme ihailla ja palvella ja joiden määräyksien mukaan toimia, kuten olemme jo vuosituhansia tottuneet toimimaan.

Tietämättömyys omasta olemuksestaan ja vielä enemmän yhteiskunnallisesta elämästä saattaa heidät, kuten alkuihmisen, pitämään itsensä ehdottomasti riippuvaisina ympärillään piilevistä voimista ja ylimmäisistä vaikuttajista. Mitään muuta tuollainen usko ei ole kuin jätettä tästä vanhasta, pimeässä menneisyydessä syntyneestä ja vallassaolijoiden eduksi yhä ylläpidetystä taikauskosta ja tietämättömyydestä. Selittäköötpä he sen miksi tahansa, ei se siitä muutu. Mitään muuta historiallista perustetta ei tuollaiselle uskolle voida löytää, ilmenipä se sitten kommunistelksi itseään nimittävien tai pimeän etelän neekerien mielissä.

Neekeritkin uskovat rotunsa vapautuvan asemastaan suurien johtajien kautta ja jättävät rotunsa asiaa ajavat liikkeet, jos niistä johtajat kuolevat. Näin kävi viime syksynä n. k. Colored People's Welfare liitolle, jolla jo oli toistakymmentä tuhatta jäsentä, ja joka kahdessa kuuksaudessa hävisi olemattomiin kahden johtajan mukana, joista toinen kuoli, toinen otti kassan ja pakeni. Kun jäsenistöä kehoitettiin edelleen toimimaan, kerrotaan heidän sanoneen, että se on turhaa kun Mr. W. C. White on kuollut ja O. B. Collins on kadonnut. Juuri kuten kommunistien joukossa olevat entiset i. w. w:läiset sanovat, että eivät he olisi I. W. W:tä jättäneet, mutta kun Haywood meni Venäjälle, Laukki samoin ja Fosterista ei huolitettu, eikä I. W. W. enempää kuin mikään liike voi elää ja toimia ilman ylimmäistä voimaa, jumalia ja enkeleitä.

Perin tyypillisen yhtäläistä on uskovaisuus, ilmenipä se poliittisena tai taivaallisena uskontona ja samanlaisiin seurauksiin se johtaa, olipa kysymys sielun tai

ruumiin pelastamisesta tai tähän pelastamistyöhön tarkoitettuun liikkeeseen suhtautumisesta. Uskovainen ei voi olla uskovainen ilman jumalia, maallisia tai taivaallisia. Sehän on selvä kuin päivä. Johdonmukaista siis on, että sellaisella järjestöllä kuin I. W. W., jolla ei ole jumalia, ei voi olla uskovaisen mieltä tyydyttävää tarjottavana. I. W. W:llä on sellainen vakaumus, että työväestöä ei mikään vapauttaja eikä pelastaja tule asemastaan pois auttamaan, ellei työväestö itse sitä tee. Tämähän tarkoittaa itsetietoisuutta ja sitä ei 'mitätön tomuhiukkanen,' joka ihminen uskonnon mukaan on, saisi milloinkaan omata, sehän olisi jumalien uhmaamista.

Niin kutsutut kansan liikkeet ovat psykologialtaan juuri tämänlaisia. Ne viehättävät erinomaisesti massoja siksi, että niillä aina on joko enemmän tai vähemmän pyhiä ja loistavia johtajia, joiden ihailemisessa tietämätön rahvas unohtaa itsensä ja ihastuu melkein mihin vain, joskus hyväänkin asiaan. Lukija on hyvä ja analysoi jokaisen toverinsa, joka on jäänyt pois järjestötoiminnasta ilman taloudellisia syitä, s. o. ei ole päässyt pomoksi tai suurempien omaisuuksien omistajiksi. Eivätkö he juuri siksi ole väsyneet järjestötyöhön, että heillä ei ole siinä ollut jumaloitavia tai eivät ole itse päässeet edes enkeleiksi? Eivätkö he tavallisesti menneistä asioista puhuessa, muistele vain sitä tai tätä suurmiestä tai itseään suurmiehenä?

Uskovaisuudesta ei ihminen vapaudu noin vain, sillä jumalakäsite on lujassa. Ellei se viihdy taivaallisissa jumalissa, etsii se maallisia. Jotain täytyy ihmisellä olla tietämättömyytensä tyydyttämiseksi. Kun henkilö alkaa käsittää yhteiskuntataloudellisen elämän eri puolia perusteellisesti, katoaa häneltä maallisetkin jumalat kuten yleensä älynsä kasvaessa ovat kadonneet taivaalliset jumalat. Vain tietämättömyys suo sijaa uskovaisuudelle. I. W. W. pyrkii poistamaan tietämättömyyttä ja tekemään maailman sellaiseksi, että ihmisillä olisi mahdollisuus tulla itsetietoisiksi ja vapautua uskovaisuudesta sen kaikissa muodoissa.